

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 312: Tuy Đắc Vô Tranh Tam Muội, Nhưng Không Tồn Cái Tâm Có Sở Đắc. Đó Là Chính Mình Cũng Không Còn Ý Niệm Rằng Mình Đang Ở Trong Định Nữa, Đây Gọi Là Lìa Tam Muội Chướng. Mới Là Thật Chứng Vô Tranh, Thật Chứng Tam Muội. Cho Nên Xưng Là Đệ Nhất Ly Dục A La Hán

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 024)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chánh văn: Tuy đắc Vô Tranh Tam Muội, nhi bất tồn hữu sở đắc tâm. Thị tự vong kỳ tại định hỷ, thử vi ly Tam Muội chướng. Nãi chân đắc Vô Tranh, chân đắc Tam Muội. Cố xưng Đệ Nhất Ly Dục A La Hán.】

(Dịch nghĩa: Tuy chứng được Vô Tranh Tam Muội, nhưng trong tâm không hề có ý niệm sở đắc. Đó là chính mình cũng không còn ý niệm rằng mình đang ở trong định nữa, đây gọi là lìa Tam Muội chướng. Mới là thật chứng Vô Tranh, thật chứng Tam Muội. Cho nên xưng là Đệ Nhất Ly Dục A La Hán.)

[Lời giảng giải của Lão Hòa thượng]:

Trong đoạn này có hai câu rất quan trọng, đó là **“Chính mình cũng không còn ý niệm rằng mình đang ở trong định”** (Tự vong kỳ tại định). Cái định này là thiền định rất sâu, giống như Đức Thế Tôn đã giảng trong *Kinh Lăng Nghiêm* là “Cửu Thứ Đệ Định”, tức là chín bậc thiền định theo thứ lớp mà các vị A La Hán chứng đắc.

“Chính mình cũng không còn ý niệm đang ở trong định”, Ngài không giống như thiền định mà chư thiên cõi Tứ Thiên hay Tứ Không đạt được. Bởi vì hàng chư thiên ấy chấp trước rằng: “Tôi đã đắc Sơ Thiên rồi”, nên họ sanh về cõi trời Sơ Thiên; “Tôi đã đắc Nhị Thiên rồi”, nên họ sanh về cõi trời Nhị Thiên.

Tôn giả [Tu Bồ Đề] đã chứng đắc Đệ Cửu Định (định thứ chín) rồi, nhưng Ngài không nói mình đắc định, cho nên Ngài vẫn còn ở chốn nhân gian, cùng chung sống sinh hoạt với chúng ta. Ngài thật sự đã đắc định, nhưng tuyệt nhiên không chấp trước vào cái định đó.

Do đây có thể biết, thiền định thế gian, tức Tứ Thiền Bát Định này, vẫn chưa phá được Bốn Tướng. [Họ nghĩ rằng] “Tôi đắc định rồi”, đó là có **Ngã tướng**. Đối đãi với Ngã tướng là **Nhân tướng**. Đối đãi với Nhân tướng là **Chúng Sanh tướng**. Chúng Sanh tướng tương tục không gián đoạn là **Thọ Giả tướng**. Thọ Giả tướng là nói về thời gian, sự tương tục không ngừng nghỉ.

Vì Bốn tướng còn đầy đủ, cho nên họ không ra khỏi được Tam giới, không thể chứng Thánh quả, chính là bởi vì họ chấp trước có Bốn tướng. Tuy rằng đắc được định thứ tám (Phi Tướng Phi Phi Tướng Xứ Định), nhưng vẫn không sánh bằng một vị Tu Đà Hoàn (Sơ quả), đạo lý là ở chỗ này. Đây là điều chúng ta nhất định phải biết.

Pháp môn mà chúng ta đang tu, [cần phải] chăm chỉ tu học, trong tâm phải thanh tịnh, không được tự cho là đúng, không được cho rằng “tôi tu được thế này thế kia rồi”, không được phép có cái ý niệm này. Hễ có ý niệm này là trước tướng (chấp tướng) rồi.

Cho dù có chứng quả, cũng phải giống như tấm gương của các bậc Thánh nhân này, [tâm địa] rõ ràng tường tận, nhưng chính mình tuyệt đối không nói mình đã chứng quả.

Chúng ta nói Ngài chứng quả, chứ bản thân Ngài tuyệt đối không có ý niệm đó. [Nếu nghĩ] “Tôi chứng quả rồi”, “Tôi đắc pháp gì đó rồi”, [mà Ngài] không hề có ý niệm này. Hễ có ý niệm này là Bốn tướng đầy đủ. Đây gọi là **“Lìa Tam Muội chương”**.

Do đây có thể biết, Tứ Thiền Bát Định của thế gian đều có chương ngại. Họ trụ ở trong cái định đó, thì đó gọi là chương.

Ngài đã buông xả hoàn toàn cái Pháp ấy, cũng buông xả hoàn toàn cái Quả ấy, chương ngại không còn nữa, đây gọi là thật chứng Vô Tranh Tam Muội. Đức Thế Tôn tán thán Ngài, xưng tụng là **Đệ Nhất Ly Dục A La Hán**.